

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe sy de saechtmoedicheyt, lijtsaemheydt, ende stillicheyt des gemoets
bewaerde, ende alle de werckinghe Godts van sijn hant blijdelijck ontfinck.
Dat XVIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

noch soude aensfangē dooz de instortingē Gods.
 Daer by hanghende seyde sy: dat sy tot sulcken
 vereeninge met Godt comē soude/ dat haer oogē
 anders niet en souden sien dan sulcks als Godt
 dooz die sal willen sien/ noch haren mont en sou-
 de anders niet spreken/ dan dat Godt dooz dien
 sal willen spreken/ ende soo van d'andere. Maer
 wanneer sy die gauen vanden Heere ontfangen
 heeft/ ende hoe dat dit verbult is/ dat meynen
 wy alleen bekent te zyn aenden wtreycker van
 alle gratien/ ende aen haer die gegont is gewor-
 den die te gevoelen/ hoe wel datse oock niet onbe-
 kent en zyn geweest voor de gene die neerstelijck
 ondersoekende de gauen in dese heylige die heb-
 ben connen verstaen.

Hoe sy de saechtmoedicheyt, lijtsaemheyde, ende
 stillicheyt des gemoets bewaerde, ende alle
 de werckinghe Godts van sijn hant
 blijdelijck ontfinc.

DAT XVIII. CAPITTEL.

ALS dese wtbercozene Godts op eenen tijt S.
 Mechtildis gebeden hadde/ dat sy dooz haer
 gebedt booz haer vercrijgen soude de deught des
 saechtmoedicheyts/ ende lijtsaemhepts. Want
 het dochte haer dat sy dese meest van doen had-
 de. Ende als S. Mechtildis ghelijck haer gebe-
 den was/ den Heere badt/ soo heeft sy dese ant-
 woorde van hem ontfangen. De saechtmoedic- Manfue-
 heyt/ int latijn Manfuetudo, die my in haer be- tudo qua-
 haeght/ die heeft haren naem in haer gecregen/ si mansio-
à manendo, dat is/ bliuen. Om dat ick in haer nis con-
 woone / so betaemt het oock dat sy met my bli- suetudo,
 ue. Oft ist van noode dat sy upt gaet/ laetse doen aut manē
 als een teere bruyt/ die hare bruydegom by haer di consue-
 heeft. Dese als sy moer upt gaen/ so neemt sy ha- tudo,

Eermen
spreekt
varmen
doen sal.

Patientia
paci-
entia.

ren bypdegom met der hant / ende sy leyt hem
uyt met haer / niet anders alst haer goet ende
noodigh duncken sal / uyt te gaen vande soete
ruste der binnenste beschouwinghe tot de wer-
kinge des salicheyds van haren euen naesten /
laetse op haer herte drucken het salighmakende
teekken des crups / ende eer dat sy uyt spreekt /
falsse immers met een woordken mijnen naem
noemen / ende daer naer falsse voorts- brenghen
al wat haer dooz mijn gratie sal inballen. Dies-
gelijck oock de lydtfaemheyt int latijn Patientia,
die my in haer moet behaghen / heeft haren
naem gecregen van Pax dat is vrede / en scientia
dat is wetenschap. Want sulcken beneerstigen
moet sy hebben soo tot de vrede / als tot de lydt-
faemheyt / dat sy in teghenspoet geen van dese
beyde en verliese / laet se ooc altyt inden sin heb-
ben ende weten waerom dat sy lijdt / dat is / dat
sy in haer niet en vinde waerom dat sy lijdt / oft
waerom dat sy haer ouer geeft om te lijden / als
alleen de liefde / op dat sy my tooge een waerach-
tigh teekken des getrouwicheyts.

Eenen anderen die dese Maget heel onbekent
was / anders dan dat sy ouer langen tijt haer in
sijn ghebeden bevolen hadde / als hy vooz haer
badt / soo heeft hy dusdanighen antwoorde van
Godt ontfangen. Ic hebbe haer becofen om in
haer te wonen / op dat ick mijn ghenoechten in
haer soude hebben / so dan al dat in haer bemint
wozt dat is mijn werck / ende soo wie haer be-
mint die bemint mijn werck in haer. Waerom
soo wie in haer niet en can begrijpen haer bin-
nenste gauen ende geestelijke / laet die ten min-
sten mijn wterlijke gratien in haer beminnen /
re weten haer hebljcheyt / welsprekentheyt / ende
dierghelijke. Want daerom heb ickse ballinck
ghe

oemaeckt van alle haer vrienden ende maghen/
in dat niemant haer soude beminnen om haer
maegschap wille/ maer om dat ick alleen soude
de oorsake zijn/ waerom datse van elck een sou-
de bemint worden.

Noch een ander/ als hy ooc op deser boeghen
booz dese maget dat/ soo vzaechde hy den Heere
daer by: waer dooz dat het quam dat dese Ma-
get/die nu soo veel iaren onderbonden hadde de
gemeynschap vande Goddelijcke tegenwoordic-
heyt/haer nochtans liet boozstaen datse soo on-
achtsaem leefde/daer sy nochtans in haer niet
en vont sulcken sware sonde/dat sy daer dooz
sonde ghebonden hebben den Heere op haer ber-
stoort. De Heere antwoorde: daer dooz comt het
dat ick my nimmermeer op haer verstoort en
toone/om dat sy alle mijn wercken oordeelt de
alderbeste ende rechtbeerdighste te zyn. Ende
daerom en laetse niet toe in haer eenigh beroert-
sel/ende hoe wel het somtijden gebeurt / dat het
haer moepelyck valt sulcks als haer ouerbalt/
soo ist nochtans dat sy alle moepelyckheyt des
ghemoets oft tempert oft berdyft / als sy pepst
dat het soo is gheschiet dooz de bestieringhe van
mijn boozsichticheyt. Ende daerom verroone ic
my aen haer altyt als versoent. Ende als dese
maghet dit verstaen hadde/te wetē/ dat de Hee-
re dooz sijn eygen goetheyt soo geantwoort had-
de/soo heeft sy hem (gelijck het betaeinde) alder
beuorighste dancksegginge gegeven booz de va-
derlijcke melweerdicheydt. Onder andere aldus
seggende: Mijnen aldersoetsten beininder/hoe ist
mogelijck dat v goedertierētheyt mijne so groote
en menighbuldige boos heyt soo lanemoedelijck
berdzaeght/en dat daerom/dat v boozsichticheyt
ende bestieringe ende alle uwe volmaceliste ende

Hoe dat-
men de
beroertē
en moeye
lijcheden
des ghe-
moets
schouwe
sal.

Fraey ghe-
lijkenisse

pryselijke wercken my niet en connen mis-
gen: daer nochtans dat sy my behagē niet mijn
deught en is/maer van v ouerghebenedijde vol-
maectheyt ende gheluckicheydt die niet en cont
werckē dat onrechtbeerdigh is/ maer het alder-
beste ende loffelijcke: Waer op de Heere dese ge-
lijkenisse gebuyckende geantwoort heeft. Als
eenen leser eenigh cleyn schryft siet / dat hē dunct
hy niet wel en sal connen lesen / soo neemt hy
eenen byl/dooz wiens gebuyck de letter grooter
schijnt. Dit en ghebeurt nochtans niet dooz de
veraderinge des schryftes/ maer dooz het gebuyck
vanden byl. Soo oock/ o dochter/ alle uwe on-
volmaectheden ende gebreken/ so icker eenighe
vinde/ verbulle ich ende rechtse op/dooz de ouer-
bloedicheyt vā mijn al te milde goederterēheyt.

Van noch claerder verlichting e en ghemeynsamer
vereeninghe van haer siele met Godt.

DAT XIX. CAPITTEL.

Ontrec-
kinge der
gratien
vvanneer
die de ver-
diensten
vermeert-
dert,

ALS sy in een wijle tydts dooz Godt niet ver-
socht en hadde geweest/ende daerom niet be-
swaert en was/so ist eens geschiet/ alst wel pas-
gaf/dat sy den Heere maeghde waerom dat het
quā. Waer op de Heere antwoorde: Het gebeurt
sontwylen/dat de vrienden malcanderen niet en
connen bekken/om dat sy al te na den anderen
zijn/te weren/als yemant synen vrient omhelst/
die hy hem comt/ so geschiet het / dooz dien sy al
te na den anderen ghenaken/dat het ghenoege
der oogen daer dooz velet wort. Ende sy dat hoo-
rende heeft terstont verstaen dat dooz de ontrec-
kinghe der gratien de verdiensten der menschen
menighbuldelyc sontwylen vermeerderd wort/
is dat nochtans/ als de gratie ontrocken wort/
de